

har paa det Omraade, her er Tale om, og at altsaa det Standpunkt, som det danske Socialdemokrati her indtager, er et særligt Standpunkt, der ikke kan begrundes ved den Henviisning, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds gjorde til, at en saadan Lovgivning ikke var nødvendig for Statens Sikkerhed, thi det er jo ikke det eneste Formaal med denne Lovgivning. Hensynet er tillige, at man vil undgaa her i Landet at have saadanne fremmede Personer, som ogsaa paa anden Maade kan være til Gene for Landet og dets Befolkning.

Jeg skal paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Peder Hedebo: Jeg maa overfor den ærede Ordfører for Udvalget sige, at der jo ikke i det foreliggende Lovforslag er Tale om Forhold vedrørende Landets Sikkerhed. Den ærede Ordfører kan lægge ind i det, at det ogsaa dækker saadanne Tilfælde, men det kan ogsaa dække mange andre. Hvis Lovforslaget havde været affattet paa den Maade, hvorpaa herhenhørende Love efter de foreliggende Oplysninger er affattet i en hel Række andre Lande, ja, saa vilde vor Stilling maaske have været en noget anden, thi vi ønsker selvfølgelig heller ikke fra socialdemokratisk Side, at der i dette Land skal være aabne Døre for Udlændinge, som vil komme her ind for at blande sig i vor Politik og eventuelt udsætte Statens Sikkerhed for Fare. Men Lovforslaget er af en anden Karakter; derfor er vor Stilling blevet, som den er.

Den højtærede Justitsminister var venlig imod mig i sine Bemærkninger og sagde, at han i denne specielle Sag om det unge Ægtepar af tysk Nationalitet, som der her er Tale om, var optraadt som af mig ønsket. Jeg tror alligevel, der mangler lidt i det, men jeg skal ikke søge at granske videre deri, thi jeg er bange for, at det ikke bliver tydeligere ved, at Diskussionen forlænges. Derimod vil jeg sige til den højtærede Justitsminister, at naar han nu, foruden de mange Ord om denne Sag, som vi har hørt her og nu kan læse i vore Referater og Udvalgsbetænkninger o. s. v., ogsaa vil indblende i dette, hvad Aviser har skrevet her eller der, ja, saa bliver det ikke lettere derved.

Maa jeg til den ærede Ordfører for Udvalget, der henvendte den Bemærkning til mit Parti, at netop Socialdemokratiet skulde først og fremmest være imod fremmede Arbejderes Indreise eller imod, forstod jeg, at det skulde være let for fremmede Arbejdere at komme herind nu under Hensyn til

Arbejdsløsheden, sige, at vi staar naturligvis paa det Standpunkt, at vi ønsker dansk Arbejde saa vidt muligt forbeholdt danske Arbejdere, men vi staar ikke paa det Standpunkt, at vi ønsker en kinesisk Mur rejst omkring Landet, saa længe der er Krisetilstand til Stede, saa at man ikke under noget Forhold kan tillade, at fremmede kommer herind. Vi mener, at det venskabelige Samkvem mellem Nationer og Lande er den første Betingelse for den moderne Kultur, og man kan ikke i sine Bestræbelser for at dække sine egne saa godt som muligt i en vanskelig Situation foretage Handlinger, som er i Strid med Grundlaget for dette venskabelige Samkvem mellem Landene. Jeg vil da ogsaa i dette Tilfælde minde om, hvad min ærede Partifælle oplyser mig om, at de Folk, hvis Stilling vi her drøfter, har boet i den nu danske Del af Sønderjylland, før Grænsepælene blev flyttet; det er ogsaa et Moment, der her skulde tages i Betragtning. Jeg vil dernæst overfor den ærede Ordfører minde om, at Forholdet er jo ikke blot det, at vi har et Antal fremmede i Danmark — maaske endda et ret betydeligt Antal i København —, men ogsaa det, at der er et betydeligt Antal Danske andre Steder. Den ærede Ordfører kan gaa til Hamborg og gaa til Berlin, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at han i begge disse Byer vil finde et Antal Borgere af dansk Oprindelse, nogenlunde svarende til det Antal, han nævnte paa fremmede her, bortset fra Svenskere og Nordmænd. Vi skal ogsaa huske, at vi har disse mange Landsmænd. Og ikke blot i de to nævnte Byer, men i mange andre tyske Byer og i andre Lande har vi paa tilsvarende Maade Landsmænd, som er rejst derud og har grundet sig en Virksomhed, og som naturligvis ønsker at forblive og leve som gode Borgere i vedkommende By og vedkommende Land. Ved de Foranstaltninger, vi her træffer, skal vi vogte os nøje for at skride til noget, som kan kalde Repræsalier frem eller blot en Drøftelse af Repræsalier, som straks vil gøre Tilværelsen usikker for mange, mange Tusinde gode Landsmænd, der er i hæderlig Virksomhed og Arbejde omkring i andre Lande.

Brandes: Jeg udtalte ved første Behandling, at jeg ikke kunde tiltræde dette Lovforslag, medmindre der blev fremskaffet Oplysninger, som begrundede det stærkere, end det var begrundet ved selve Lovforslagets Fremkomst, idet der, som det almindeligvis finder Sted ved den højtærede Ministers Forslag, savnedes fyldestgørende Op-